

СТАНОВИЩЕ

Петя Александрова Александрова, департамент "Кино, реклама и шоубизнес", НБУ, професор и доктор на науките в направление 8.4 "Театрално и филмово изкуство" върху научните и творчески трудове за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност "доцент" по професионално направление 8.4 "Театрално и филмово изкуство", обявен в Държавен вестник бр. . с кандидат гл. ас. д-р Антоанета Христова Петрова.

I. Оценка за съответствие с минималните национални изисквания.

От приложената справка се вижда, че гл. ас. д-р Антоанета Петрова отговаря на минималните национални изисквания, а в някои параграфи, особено творческите изяви, ги надскача многократно.

II. Изследователска и (или) творческа дейност:

За нуждите на конкурса Антоанета Петрова е представила солидна авторска продукция. Ще се опитам да обобща няколко неща, които правят впечатление. Първото е реализацията на Тони Петрова в различните видове изкуства – драматичен театър, документален театър, импровизационен театър, психодрама, кино, телевизионни сериали. Второто е събирането ѝ с артисти с различен стил, при някои от които тя последователно участва – от Възкресия Вихърлова и Стоян Камбарев през Елена Панайотова и Деляна Манева до Павел Веснаков и екипите на сериалите. Което показва уменията на кандидата да се адаптира към специфичните изисквания на средата в различни пространства, типа изпълнение, творческите колективи и конкретното произведение – всичко необходимо за актьорската професия. Третото е определено социално ангажираните практики, в които се включва Тони Петрова – от проекта „Изкуство за социална промяна“ до „Премълчаното разказано“. Те дават възможност на студентите, които тя включва, да излязат извън рамките на конкретното образование и да бъдат освен това и активни граждани.

Няма да се спирам на ролята на Липа в „Майката“ от далечната 1996 г. (за която са приложените рецензии), нито поотделно на останалите представления в най-разнообразни форми и жанрове, включени в атестацията. Какво ли не е била на сцената Тони Петрова: Тя и Той, жена и майка, момиче и старец, слугиня и кралица, диригент и говорител, медицинска сестра и учителка по история, журналистка и надзирателка... Само бих отбелязала онази част от нейните изяви, които са останали в сянка, но са в

центъра на моите киноинтереси – участието ѝ в късометражните филми на Павел Веснаков и особено ролята на Майката във „Влакове“. По сюжет героинята се бори с всички сили да събере средства, всъщност да си получи изработеното, за да може синът инвалид да празнува с приятели. Тя изглежда окаяно, защото е миячка на чинии, и тайфата на детето ѝ не е стока, за работодателите да не говорим. Няма светлина в тунела, няма и положителни емоции – откъде се появява тогава съчувствието към героинята? В играта на Тони Петрова се предава нищетата и невежеството – обаче без присъда, а така, че да припознаеш себе си. Способността да предаде почти дистанцирано, дори с чувство за хумор, непоносимото, което иска да прекъсне, а зрителят да се почувства лично отговорен – смятам, че това е голямото умение на Тони Петрова като актриса, особено ярко в трите водещи роли в моноспектакли, които е приложила в атестацията – „Дневникът на един луд“ (Попришчин), „Детеубийство“ (Майката) и „На ръба“ (Бриджет Джоунс).

В теоретичния си текст Петрова детайлно и систематизирано да споделя опита си и избира за тема импровизацията и играта в обучението и практиката на актьора. След трите игрови модела, както се преподават на актьорите и традиционния коментар от Станиславски до Готовски докторантката навлиза в систематизирането, обобщаването и терминологичното определяне на дългогодишния си преподавателски и актьорски опит в Playback театър. На базата на него тя добавя и своя принос за добре работещи практики: двама водещи- психодраматист и актриса; двама музиканти; различен и често по-голям брой участници.

Ценното в споделената в текста теория и практика произлиза от предпоставката, на която залага Тони Петрова - „да приемеш предизвикателството на неочакваното“. Предизвикателство е изборът на нетеатралните пространства: затворът и психиатрията в „Детеубийство“. Предизвикателство е „Премълчаното разказано“, както и последвалите творчески резултати – заснемането на филми, създаването на спектакли по събраните материали с методите на приложния театър („Историята ти (Ти) в мен“). Предизвикателство е проектът „Учене чрез игра“, реализиран в няколко учебни заведения в гр. София. Всички тези предизвикателства имат социално и интердисциплинарно приложение, които освен другото включват още преподаватели и студенти от департамент „Театър“.

III. Други дейности на кандидата.

Учебна и преподавателска дейност:

Гл. ас. д-р Антоанета Петрова е изпълнила и преизпълнила норматива за преподавателска заетост. Средната оценка за удовлетвореност от страна на студентите е висока – отличен 4,64. В платформата Moodle на НБУ има качен презентационен материал по курсовете и допълнителни материали. Дейностите на Антоанета Петрова са разнообразни, но винаги обвърнати и към включването на студентите в тях. Както вече казах, повечето приложени спектакли са и съвместни проекти с преподаватели и студенти от НБУ – работата в група е силна страна на кандидатката.

Административна и обществена дейност.

От назначаването на Тони Петрова тя е била член и директор на департаментния съвет, Еразъм координатор, активен участник в усъвършенстването на програми, автор на майнър програми „Театърът – учене в група“ и „Театър на английски език“. Личните ми впечатления са за отзивчив колега и всеотдаен наставник.

Като препоръка бих отправила в бъдещата си дейност да компенсира липсата на писмени научни текстове и съответно цитирания. След като редица спектакли са по нейна идея, вярвам, че е в състояние да разшири тези идеи в аналитични текстове. А като забележка, макар и несъществена, бих отбелязала, че приложените рецензии за нейната работа са доста назад във времето.

Общото ми заключение е, че включените в атестацията дейности я заявяват като широко скроена личност както творчески и преподавателски, така и като социално ангажиран гражданин.

Казаното дотук ми дава основание да изкажа мнение, че **гл. ас. д-р Антоанета Петрова има необходимите качества, за да ѝ бъде присъдена академичната длъжност „доцент ” и аз гласувам "ЗА".**

София, 24.10.2022

**С уважение:
проф. д.н. Петя Александрова**